

Posudek vedoucího bakalářské práce na projekt Karolíny Černé.

Tuto bakalářskou práci zpracovala Karolína dle studie, jež v našem atelieru vznikla v předešlém zimním semestru na zadání Komunitního centra v Praze-Komořanech. Naším záměrem byl dům jako vybavení veřejného prostoru na pražské periferii.

Karolína přišla s výtvarně pojatou budovou tvořící oporu pro přilehlý veřejný prostor. Výrazná architektura je řešena jako železobetonový stěnový systém, následně zateplený a obložený, Objekt architektonicky pracuje i s velkými prosklenými plochami, střešou a detailem předprostor. Veřejné plochy kolem domu jsou zpevněné, jde o soustavu betonových dilatovaných ploch s přidávanými miniobjekty pod převisem střešy hlavního objemu. Nevyčetl jsem z portfolia přesné řešení obkladu, jeho montáž a detaily související, tedy tuto část řešení nemohu plně a do hloubky komentovat, ačkoliv ona tvoří velký podíl na architektuře objektu.

Karolína se po dobu vícesemestrálního angažmá v našem atelieru projevovala jako svědomitá, kladoucí důraz na výtvarné pojetí architektury, obraz a základní koncept návrhu, její práce pro nás byla vždy zajímavá a výrazná. Architektonicky pracuje kultivovaně, s citem a intuicí.

K návrhu:

Urbanismus, koncept a architektonické řešení:

V její studii je předmětné území řešeno jako dům a jeho předprostor. Navrhuje budovu signální, která by mohla být logem Komořan, jeho identitou. Objekt je měkký, položený při straně řešeného území, navazují na něj velkorysé vstupní prostory, které jsou napojené na okolí, ctí urbanistické souvislosti území. Je přirozený i ve své výšce – dvě podlaží je pro něj právě to optimum, vyšší by byl již příliš atakující své bezprostřední okolí, nižší zase neefektivní. Má tu výhodu, že je zajímavý a zapamatovatelný, a možná tu nevýhodu, že právě svou formou není flexibilní či případně universální. Dispozičně jej lze použít i pro jiné typologie, pevně daný tvar ovšem bude vždy určovat vnitřní uspořádání. Plechový skládaný obklad dělá dojem jakési živočišné formy, šupin.

Stavební/Konstrukční řešení/Detail:

Hlavní železobetonová konstrukce domů založená na patkách, resp. monolitická ŽB stavba s nezávislým systémovým plechovým pláštěm je řešení, které se pro tuto formu budovy samo nabízí, autorka mohla uvažovat i o ocelové nosné konstrukci, ta by však nakonec byla dražší a prostorově, požárně a akusticky náročnější. Některé konstrukce, výkresy a detaily jsou schematické a naznačené, speciálně u tohoto typu domu by bylo nutné vše spíše přehnaně dokumentovat, aby nedocházelo k debatám s realizátorem, např. střešou, jež tvoří onen velký přesah nad rozhozenými bednami pod ní je stavebně, staticky a detailem téma samo o sobě.

Dispozice:

Zázemí, obslužné místnosti a technologie jsou sdružené, logicky uspořádané po stranách oné zaoblené formy, tuto část si asi Karolína s námi protrpěla neb dispozice jsme diskutovali hodně, mnohokrát jsme požadovali jejich přeuspořádání, úpravu, varianty. Velká shromažďovací plocha je logicky umístěna v čumáku onoho zvířete, je symetrická a tvoří hlavní prostor objektu. U vstupu naopak – ihned za venkovním předprostorem – je veřejná komunikace, která je samostatným prostorem, nikoliv jen chodbou. Na to pak navazuje již pragmatické a jednoduché uspořádání obslužných a technických místností a prostor.

Průběh práce:

Karolína pracuje samostatně, s radostí, výtvarně, kreslí, což oceňujeme. Případné kritice či podnětům naslouchá, věci se tak mění a vyvíjejí k lepšímu, což pro nás jakožto pedagogy znamená radost. Vzhledem k jejímu způsobu práce, bych doporučoval Karolíně oproti běžným zvyklostem studenta architektury chtít nabytí stavařské, statické, konstrukční a prováděcí zkušenosti. Kde jinde, než na stavbě ?

Po věcné a formální obsahové stránce projektu jde o výsledek splňující požadavky na bakalářskou práci kladené, jak však zmiňuji výše, právě u tohoto typu objektu by čekalo autorku více práce oproti standardním pravoúhlým budovám.

Doporučujeme práci Karolíny k obhajobě a navrhuje hodnocení „B“.

David Kraus, 15.6.2018